

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 17.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **1388** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. Е. Я. срещу Заповед №289/30.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С жалбата е направено искане за спиране на основание чл. 166, ал. 2 от АПК на допуснатото предварително изпълнение. Мотивирано е с обстоятелството, че жалбата е вероятно основателна, както и че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или ще бъде засегнат особено важен интерес на жалбоподателя Я.. Изложени са аргументи, свързани с необходимостта да транспортира родителите си, с които живеел в едно домакинство и които нямали СУМПС до здравни заведения. Освен това като учредител и управител на фондация „Колективът“ и във връзка с изпълнение на конкретни проекти му се налагало да пътува до различни градове в страната, като той единствено от служителите на фондацията притежавал свидетелство за управление на МПС. Прилага писмени доказателства в подкрепа на доводите си.

Като обсъди доводите, изложени от жалбоподателя в подкрепа на искането, съдът в настоящия състав намира следното:

Искането е процесуално допустимо. Разгледано по същество е основателно.

С горепосочената заповед е приложена ПАМ по чл.171, т.2а, б.“б“ ЗДП на М. Е. Я. в качеството му на собственик, прекратяване регистрацията на МПС с рег. № СВ 8795, за срок от 6 месеца.

Съгласно чл. 172, ал.6 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Тази редакция сочи презюмирани от законодателя предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК, при които се допуска

предварителното изпълнение на актовете по чл. 171 от ЗДвП. Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 - предварителното изпълнение на акта може да се спре, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл.171 от ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба- чл.172,ал.6 са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗДвП не урежда хипотезите и предпоставките, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповеди за налагане на ПАМ, то приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, е да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

Следва да се отбележи, че изложените доводи в жалбата в насока незаконосъобразност на оспорения акт са неотнормирани към преценката за основателност на искането за спиране на същия, за да се приеме, че съществува основание за спиране на незабавното изпълнение на оспорения акт. В тежест на жалбоподателя е да докаже, че от предварителното изпълнение на акта за него ще настъпят значителни или трудно поправими вреди.

По делото са представени писмени доказателства- лична карта на А. Й. Я. /сочена от жалбоподателя като негова майка/, видно от която същата е с постоянен адрес, съвпадащ с този на жалбоподателя; Експертно решение на № 0429- 051/18.05.18 г. на Е. И. Я. /сочен като баща на жалбоподателя/, видно от което същият е с 80 % трайно намалена работоспособност; документ на английски език /проект/; справка от Търговския регистър /Актуално състояние/ на Фондация „Колективът“, ЕИК-[ЕИК], видно от която М. Я. е управляващ и представляващ фондацията; У. акт на фондацията.

При това положение, съдът намира, че изложените от жалбоподателя мотиви, подкрепени с писмени доказателства сочат на извод, че предварителното изпълнение на акта може би могло да причини на оспорващия значителна вреда. От една страна би препятствало в значителна степен осигуряване на медицински грижи особено за баща си, а от друга би довело до сериозни затруднения, свързани с дейността на посочената фондация.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че общественият интерес от спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима за обществото

степен, а обратно – предварителното изпълнение на невлязлата в сила ПАМ - прекратяване на регистрацията, ще причини на жалбоподателя, който не е собственик на посоченото МПС според посоченото в АУАН– адресат на мярката значителна вреда.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.3 от АПК АССГ,73-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА по искане на М. Е. Я. допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №289/30.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок.

СЪДИЯ: